

ههنگه کانی خوژیابه

جهبار سایبر
(سلیمانی)

ئیمه له په نجه ره که وه ده مان بینی، دایکم رویشتبوووه ده ری و ده رگای داخستبوو. ترسی هه بوو بچینه ده ری و شتی کمان به سه ر بی، باو کم له به یانی زوووه و چوو بووه ده شتو ده ر، وه ک هه موو روژانی تر چوو بووه سه ر کشتو کاله که و تا ئیواره ییش نه ده هاته وه. ئیمه روژانه ئه مه حالمان بوو، بویه ده بوو خو مان به شتی که وه سه رقال بکه یین و زور جار ییش سه یری شه ری چۆله که کان و جاری و ایش هه بوو له پشیله یه ک ورد ده بوو یه وه که زور فیتل با زانه بو سه ی بو مشکیک ده نایه وه. به رله وه ی بگاته سه ری پری پیابکا، پخکه یه کمان لئ ده کرد و ریسه که مان لئ ده کرده وه به خوری. وه ک ئه وه ی سه یری فیلم بکه یین، ناو ماله که تاریک و ده ره وه رووناک بوو، پر به چوار چیه ی په نجه ره که، به لام ته نیا هه وشه و که میکی سه ریانی گه وری ئاز له کان ده بینرا.

هه وشه که مان پریوو له دارو ده خت و گهر له ناوه ندیشیدا بوه ستایتایه، ته نیا که میک ئاسمانت ده بینی و هیچی تر. یه ک دنیا بالنده ی ره نگا وره نگ و چۆله که پاساری به داره کانی هه وشه وه نیشتبوو نه وه و جیکه جیک و ده نگی خویندنیان ئه و ناوه ی پر کرد بوو. ئیمه سه رقالی سه یر کردنی بالنده کان بوو یین، کتوپر یه ک تۆپه لی ره ش به گیزه گیزتیکی زور و بیتزار که ره وه، له کاتی که که گیز و خولی ده خوارد؛ خو ی به هه وشه ی ئیمه دا کرد. تۆپه لیک که جار جار دریتژ ده بوو و ده چوو وه یه ک و پیده چوو بو شو تینیک بگه ری پتوه ی بگیر سیته وه. ترساین بینه ژووری، بویه په نجه ره که مان داخست. بیرم دئ سالیک پتشت بوو، جار یک ته یره ئه بابیله یه ک هاته ژووری و هه تا کرمانه ده ری، ئاره قه ی شین و مؤرمان ده رکرد و هه موو ناو ماله که ی شتواندین که ته نیا ئه و تا قه ژووره بوو. تۆپه له که، ماوه یه کی زور به هه وشه که و به نیو داره کاندای گیتی خوارد و خپ و دریتژ بووه وه و دوا جار خو ی به یه کیک له داره بچو که کانی سه ر گه وره که دا دا.

دارتووێهک بوو. پاش تاوێک بۆمان دهرکهوت ههنگه. بههار بوو، ههنگ پوورهی دهدا و ههوشهێ ئیمهیش بۆ ئهوه کاره باشتترین جینگه بوو.

تازه توو پێدهگهیشته، یهک دنیای گرتبوو، پۆژانه لێمان دهخوارد، توو یهکی سپی مه یلهو په مه یی بوو. باوکم به تاییه تی به نه مامی هینابووی و به ناوی ئیمه وه رواندبووی. له چاو ترووکانیکدا تووه که له ههنگدا رهشی کردهوه، تاقه گه لایه که نه مابوو ههنگی پێوه نه بی. ئیمه ههه سه یرمان دهکرد و خه می ئه وه مان بوو ههنگه کان ههچمان بۆ نه هیلنه وه، ته نانه ت گه لاکانیشی بخۆن. کتوپر پیاوێکی رهقه له له دیواری ته نیشتمان هه وه خۆی هه لدا یه ئه م دیو؛ هینده به په له خۆی هه لدا، رێک ده تگوت له ناسمان هه به ربووه ته وه هه وشه ی ئیمه. جامانه یه کی له ده موچاوی هه لپیکابوو. ناسیمان هه، خۆژیا به ی دراوسیمان بوو. پیاوێک که خولیا و ئاره زووی ههنگی هه بوو و یهک دنیا کووره ی له ماله وه هه بوو. خۆژیا به قژی لوول بوو، پێیان ده وت خۆژیا به قژ لوول. چوار مندالی هه بوو؛ سه کور و کچیک. زۆر به یانیا ن دوا ی چیشته نگا و که ئیمه ییش ته نیا ده بوو ی؛ ده چوو یه مالی ئه وان و له گه ل منداله کانی یاریمان ده کرد. ئه ویش وه ک باوکی ئیمه به یانیا ن زو و ده چوو ده ری و ژن و منداله کانی جی ده هیشته. ژنه که ی ئه و زۆر نه ده چوو ده ری، خۆی نه ده ره نجاندا. له مێرده که ی گه نجتر و زۆریش جوان بوو. ناوی چی بوو؟! ناوی چی بوو؟! ئا بیرم که وه ته وه ناوی هه تا و بوو. رێک له هه تا و ده چوو. که ئیستا به یاده وه ریمدا شوژ ده به وه و ده گه ریمه وه ئه و سه رده م و کاته، شیه ویم زۆر پێ جوانه. له ئا واییه که له و جوانتری تیدا نه بوو، ته نانه ت ژنه کانیش به رده وام باسی جوانییه که یان ده کرد. ئیره یان پێ ده برد و ده یانوت ئه م ژنه چۆن هیشته و یه تی مندالی له و پیاوه بی، به خوا قهت ئه قل نابیری تا سه ر پیکه وه بن. ده یانگوت له شاره وه هاتوو و نازانین چۆن شووی به م پیاوه قژ لووله بی میشه که کرده وه، که جگه له ههنگ، ههچ شتیکی تری بۆ گرنه نییه. ئه وه شیان ده وت که ژن به ژن بووه و برا که ی داویه تی به ژن بۆ خۆی.

گه ر یادگه م یارمه تیم بدا ده کری به م جوژه وه سفی بکه م؛ قژیکی خاوی رهشی درێژ و چاو برۆی رهش، پێستیکی سپی و بریقه دار و بالایه کی به رز که

مێرده که ی له چاویدا ههچ نه بوو و له نیشانه ی سه رسورمان و خالێک ده چوون پیکه وه له کو تایی دێرێکدا دا بنرین. ده موچاوی هینده سپی و ته رو پر بوو، ئامال په مه یی بوو و گه ر سه رمای زۆر بهاتایه بی گومان توی توپی ده کرد. رۆیشته که ی جوژیک بوو، رهنگه وه سف نه کری. من به و مندالییه ی خۆمه وه کاتیک رپی ده کرد و پشتی لیم بوو؛ سه رنجم ده چوو سه ر له ره ی سمته کانی و قهت بیرم ناچیته وه. قسه کردنی جوژیک بوو وه ک ئه وه ی په شه م که له ده می به ربیته وه و له گه ل خه لک زۆر که مدوویش بوو. هه لبه ت دواتر ئه مه م زانی و بیهیم زۆریش سویره قسه و هه زی به نوکته و قسه ی خۆشه و پیکه نینه که ی وه ک ئه وه یه شه ربه ئاوێک قلپ بکه یته وه. زۆر جار به قژی ته ره وه ده مبینی و هه میشه ییش قژی به رده دایه وه سه ر روخساری و به رده و امیش جلی کوردی له به ربوو و دیار بوو هه زی ده کرد پێسته جوانه که ی ده ربکه وئ.

زۆر جار ئیمه له وئ بووین که خوله ی شو فیر ده هاته مالیان، خوله شو فیری ئا وایی بوو. جیبیکی خۆله میشی پێ بوو. خه لکی ده برده شار و ده یه یان هه وه و ئیتر ئه و به جوژیک هۆکاری پێوه ندی شار و گونده که ی ئیمه بوو. خۆی له م ژن و مێرده نزی که کرد بووه وه و دیار بوو جارو یار به خۆرایی ده یبرده شار، ژنه که ی خۆژیا به زو و زو و ده چوو بۆ شار، سه ردانی مالی باوکی ده کرد و دیار بوو شتیکی له گۆرپیه، چونکه جگه له خوله، شو فیریکی تری هه بوو که ئیستا نا وه که یم بیر نییه، پێیان ده گوت چا و گوله باخ. ئه و پیکاییکی پێ بوو، به لام قهت رێک نه که وت هه تا و له گه ل ئه و بچیته شار و بیته وه. من ئیستا هه ست به م شتانه ده کم، ئه وسا هه ر نه مده زانی چی ده گوزه ری.

ئیمه له هه وشه که یاریمان ده کرد و ئه ویش ده هات و زۆر خۆمانه یی له هه یوانه که وه سلاوی ده کرد، هه لبه ته سلاوی له ئیمه نه ده کرد. ته نیا تووره بوونه که ی بۆ ئیمه بوو، یه کسه ر ده بگوت برۆنه ده ری و ئه م نا و ماله پیس مه که ن. سلاوی له هه تا و ده کرد و ئه ویش کورسییه کی بۆ ده یینا و سوراحیه که ئاوی ساردیش، جار جاریش دۆ. ئه وان سه رقالی قسه و گالته و گه پ ده بوون و ئیمه ییش بی ناگا له پیسی ئه م دنیا یه، خه ریکی یاری خۆمان بووین.

خوله‌ی شوڤیر جاروبار ده‌ستیکی ده‌کیشا به له‌شی هه‌تاودا و ئه‌ویش قریوه‌قربو پیده‌کهنی و کتویر ئه‌و دووانه ون ده‌بوون و ئیمه‌یش هه‌ستمان به هیچ نه‌ده‌کرد. پاش ماوه‌یه‌ک - ره‌نگه چاره‌کیتیک، یان زیاتر- ده‌هاتنه‌وه حه‌وشه و به‌ره‌یوانه‌که و هه‌ندیک قسه‌ی تریان ده‌کرد و خوله مائه‌ئاوایی ده‌کرد و له‌ده‌رگای حه‌وشه‌وه ئاودبو ده‌بوو. ئه‌م هاتنه‌ی خوله رۆژه نارۆژتیک دووباره ده‌بووه‌وه و هه‌موو جارێکیش که ده‌هاتنه‌وه هه‌یوانه‌که؛ روه‌ساریان ده‌ده‌وشایه‌وه و زۆرجار هه‌ر له‌ویدا خوله‌ی خۆی گورج ده‌کرده‌وه و له‌چاویدا دیاربوو چی کردووه. تو بلی چی کردیت؟!

رۆژتیکیان له‌گه‌رمه‌ی چاوشارکیدا بووین، من چاوم شارده‌بووه‌وه و منداله‌کانی ئه‌و و برا بچووه‌که‌ی خۆم، خۆیان ده‌شارده‌وه، له‌په‌ر ده‌نگی پێیه‌کم بیست، چاوم کردوه که سم نه‌بینی. چوومه به‌شی خواره‌وه‌ی ماله‌که‌یان و منداله‌کانیم نه‌بینی، براکه‌ی خۆیشم. رامکرده دیوی کۆلان و له‌ویش که سیانم نه‌بینی. هه‌ستم کرد زه‌وی قووتی داوون. بریک وه‌ستام و چاوم به‌کۆلندا گێرا، به‌لام نه‌خیر هیچ دیار نه‌بوو و وه‌ک نه‌بوویان لیهاتبوو. وه‌رسوویرام و به‌پرتاوه به‌ره‌و به‌شی سه‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌ و هه‌یوانه‌که رۆیشتم، چۆل بوو. بینیم ده‌رگای ژووره‌که داخراوه. خه‌ریکبوو خۆم بکه‌م به‌ژووردا - وتم ره‌نگه له‌وئ خۆیان شارده‌بیته‌وه - و بینیم جووتیک قۆنده‌ره‌ی ره‌شی زله له‌پیش ده‌رگاگه‌یه. زانیم پێلاوه‌کانی خوله‌یه. پێشتر زۆر سه‌یرم کردبوون. سه‌رنجیان راکیشابووم، چونکه له‌ئاواییه‌که‌دا کهس له‌و قۆنده‌رانه‌ی له‌پیدا نه‌بوو و به‌گشتی پێلاوی لاستیک و کاله‌یان له‌پن ده‌کرد. ئه‌و پێلاوانه گران بوون. دیاربوو خوله‌یش بو سه‌رنجراکیشانی هه‌تاو کرپبوونی. سه‌له‌ممه‌وه و چوومه ژیر په‌نجه‌ره‌که‌ی دیوی حه‌وشه. گویم له‌ورته ورتیان بوو. هه‌تاو ده‌یوت هه‌تیو و ازبه‌یتنه. ئیستا ته‌واو بوو! هیزم لێ برا. خوله‌یش پێداگری ده‌کرد و خیزه‌ی هه‌ناسه‌ی ده‌هات. ده‌یگوت؛ خه‌مت نه‌بێ، هه‌رچی بسکیت و بنیشتم پێ بوو دام به‌وان و رۆیشتم. وتم برۆنه کۆلانی سه‌رئ و ساوه‌ر ده‌کولتین و دانوله‌ بخۆن.

هه‌تاو رازی نه‌ده‌بوو و خوله‌یش کۆلی نه‌ده‌دا و دواچار ده‌نگی هه‌تاو نه‌ما و هه‌ناسه‌برکیی خوله زیاتر بوو و رامکرده به‌شی خواره‌وه‌ی ماله‌که و چوومه گه‌وره‌که‌وه و

له‌په‌نجه‌ره‌ی بچووک و ته‌سکه‌وه سه‌یری هه‌یوانه‌که‌م ده‌کرد. هینده‌م زانی خوله هاته‌ ده‌رئ و به‌نه‌خوینه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو و به‌ره‌و خوار هات و هه‌تاویش به‌قژی شیواو و ده‌موچاوی بریقاوه‌وه، ده‌ستیکی بو‌ راوه‌شاند.

هه‌ندیک رۆژ که خوله ده‌هات؛ هه‌تاو ده‌یکردینه‌ ده‌رئ و بانگی منی ده‌کرد، ده‌یوت ئاگات لێیان بێ و بیانبه‌ بو‌ ناو ره‌زه‌که بو‌ لای باوکیان، تو له‌وان گه‌وره‌تری، وریان به‌ ئه‌وی بو‌ ئیوه زۆر خۆشه. میوه‌ی زۆریش هه‌یه بیخۆن. خوله هه‌ندیک شتی خواردنی پێ بوو و که‌میکی ده‌دایه‌ ئیمه، زیاتر بو‌ ئیمه‌ مژمه‌ و بنیشتم بوو، به‌لام دیار بوو بسکیتی شه‌مائل - هه‌شتیه‌که‌ی - و کیتی بو‌ هه‌تاو هینابوو. زۆرجار گویم لێی ده‌بوو هه‌تاو ده‌یوت ئه‌رئ خوله تو ئه‌م بنیشته خۆشانه له‌ کوئ ده‌هیتن؟ هه‌تاو هه‌میشه بنیشتی له‌ ده‌مدا بوو و زوو زوو گلۆیی زۆر گه‌وره‌ی پێ ده‌کرد و ده‌یته‌قاند و ده‌نگی لێوه ده‌هات. هه‌میشه حه‌زم ده‌کرد به‌کیتیک له‌و گلۆیان به‌داته من و وه‌ک بالۆن پێی بچمه ئاسمان. هه‌تاو ده‌رگای له‌ دوا ئیمه‌وه داده‌خست و به‌ره‌و ره‌زه‌که به‌رئ ده‌که‌وتین و ئه‌وانمان پێکه‌وه جێ ده‌هیشتم. ره‌زه‌که‌ی خۆژیابه زۆر خۆشبوو، له‌ ناوه‌ندی ره‌زه‌که‌دا یه‌ک دنیا سه‌وزه و میوه‌ی کردبوو و چوارده‌وری ره‌زه‌که‌یش به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ئه‌ندازه‌یی و جوان که‌له‌کی به‌ردی لێ دروست کردبوو. ئه‌وی ئه‌و کردبوو؛ قه‌ت پێ نه‌ده‌چوو کاری تاقه‌ مرۆقییک بیت، ئه‌ویش مرۆقییکی به‌م جوژه له‌ر و لاواز و ره‌قه‌له. به‌ راستی خۆژیابه هه‌ر له‌ هه‌نگدا شاره‌زا و لیهاتوو نه‌بوو؛ وه‌ک خه‌لک ده‌یانگوت، به‌لکو له‌م جوژه کاره‌یشدا له‌ هه‌موو پیاوانی ئاویی لێوه‌شاه‌تر بوو و من له‌و گونده‌دا له‌و ره‌ز و باخه جوانترم نه‌دیوو.

ناسیمان‌وه، خۆی بوو، خۆژیابه بوو. به‌و مندالییه‌وه هه‌میشه که ناوی ده‌هات، من بیرم له‌ ناوه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، قه‌ت ناویکی وه‌هام نه‌بیستبوو و پێم سه‌یربوو. ئاخ‌ر خۆژیابه یانی چی؟! هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌رام مانا که‌یم نه‌ده‌دۆزیه‌وه و چه‌ند جارێکیش پرسیارم له‌ باوکم کرد ئه‌ویش ده‌یوت به‌خوا نازانم رۆله. ئه‌م پیاوه له‌م گونده نامۆبه و زۆر ده‌میکه له‌م گونده نه‌ماون و هینده نابێ گه‌راوه‌ته‌وه. ئه‌م خانووه‌یش به‌ مولکیی هی خۆیان و

کاتی خۆی که گونده که سووتاوه، له ره شېگه بیه که یه "زه عیم سدیق" دا ئیتر ئه مان چوونه ته شار و نه گه راونه ته وه و ئیستایش دیاره له شار ژبانی باش نه بووه؛ بۆیه هاتووه ته وه تا زه یوزاری باوکی ئاوه دان بکاته وه. ئه وسا ئه م تازه پیده گه یشت که چوونه شار و ئیستا باوک و دایکی مردوون.

خۆژیابه ده موچاوی هه لپیکابوو و هاتبوو هه نگه که یه بگریته وه. ئه و پیاوه هه نگه یه له ژن و منداله کانی بۆ گرتیوو و زۆر به عه شقه وه ره فتاری له گه ل ده کردن. کارتۆنیکه یه پی بوو و ده یویست هه نگه کان بگریته وه و بیانخاته ئه و کارتۆنه وه، به لام دیاریوو کاره که به و ئاسانییه ش نه بوو و ئه م جاره پی ده چوو به خت یاوه ری خۆژیابه نه بی. ده مانبینی خیرا خیرا هه نگه پیوه ی ده دا و ئه ویش نه یده زانی چی بکات. هه موو جارێ ده نگه ئۆفیتیکه ئازار اویمان ده بیست و به دوو په نجه شوینی پیوه دانه که ی ده گوسی و ده یویست چوو و ژه هری هه نگه که ده ره به یینی. ده می خۆمان ده گرت تا ده نگه قاقامان نه بیستی. هه رچه نده ئه و هه رگیز ئاگای له ئیمه نه بوو و هه سستی نه ده کرد ئیمه سه یری ده که یین. رووی ده کرده ئاسمان و کفر و ناشوکی ده کرد و هه زری نه ده کرد جنیوو به هه نگه کان بدات، بۆیه جنیوی به خۆی و ره گ ره چه له کی ده دا و له عه نه تی بۆ ئه و ره ژه دانه که تییدا له دایکبووه. هینده ی پی نه چوو چاری نه ما و هه ستا و له دیواره که وه خۆی هه لدا یه وه دیوی خۆیان و پاش ماوه یه که هاته وه و قاپیکه ی پی بوو، سه ره تا وامانزانی توو ئه خوات و خه مان لی نیشته و گوتمان به شی ئیمه ی پیوه ناهیلێ، به لام دواتر بۆمان ده رکه وت قاپه که نه وتی تیدا یه. هه ر جارێک هه نگیک پیوه ی ده دا، خۆژیابه په نجه یه کی ده کرد به قاپه که ده دا و دواتر ده یدا له شوینی پیوه دانه که. بیستیوو نه وت کاریگه ری ژه هر ناهیلێ و ئازاریش ده شکینی. ئیمه ده مان ژمارد، سه رگه رمییه کی خۆشبوو بۆ ئه و ته نیایی و زیندانیکردنه ی ئیمه له مالّه وه. هه نگه کانه مان ده ژمارد که به خۆژیابه یانه وه ده دا و تازه ییش من چوو بوومه پۆلی یه کی سه ره تایی و نه مده توانی له سه د زیاتر بژمیرم. تا سه دم ده ژمارد و برا بچوو که که م ده یگوت ئه مه یه ک و به به ردیکه تیژی بچووک، هیلێکی له سه ر دیواره که دروست ده کرد. من دیسانه وه له یه که وه ده ستم پی ده کرده وه. له ماوه ی

نزیکه ی کاتژمیریکدا که ئیمه له په نجه ره که وه سه یرمان ده کرد و له گه ل هه ر پیوه دانیکدا، قاقا پیده که یین و خۆژیابه ییش له تاو ئازار له م دیو په نجه ره که وه هه سستی به ئیمه نه کرد، و ابزانم چوارچار گه یشته سه د و بینیمان هه نگه کان زۆر که میان کردوو و ئیتر ته نییا تۆپه له که دیاریوو و گه لاگان وه ک پشتر سه وزبوونه وه.

خۆژیابه ئه و تۆپه له هه نگه ی به زۆر کرد به کارتۆنه که ده و جامانه که ی تیئالاند، ره نگه هه نگه کان سی له سه ر چواری مردبن، هه سستا و ئاوری دایه وه و ده موچاوه هه لئاوساوه که میان بینی که ته نانه ت ده می خوار کردبوو، هینده ی پیوه دابوو. یه ک ملیمی ده موچاوی نه بوو هه نگ پیوه ی نه دابی. ئه وه ی باشوو سه ری ئه و نده پرپوو، له هه ژگ ده چوو؛ هه نگ پیوه ی نه ده نیشته وه، ده نا شوینی ساغ له سه ریدا نه ده ما، به لام دیاریوو سه رباری ژان و ئازاری خۆی، خه فه تی بۆ هه نگه مردوو که کان ده خوارد. خۆژیابه ره یشت و ئیمه ییش هیتوربوینه وه. له تاوا قاپه که ی بیرچوو و ئیمه له دووره قاپه که مان ده بینی و لاشه ی یه ک دنیا هه نگیش که به و ناوه دا بلاو بوو بوونه وه. ئاخه هه نگ له گه ل پیوه دان هه موو ناوسکی به چوووه که یه وه دیتته ده ری و ده مرێ. هینده ی پی نه چوو دایه هاته وه و له گه ل کردنه وه ی ده رگا له سه ر ئیمه، فره مان کرده ده ری و چووینه سه ر هه نگه مردوو که کان و قاپه نه وته که. بینیمان یه ک دلۆپ نه وتی تییدا نه ماوه، ته نانه ت هه تاو قاپه که ییشی وشک کردبووه وه، هه لبه ته هه تاوی ژنی نا.